

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/2830/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122456934
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122456934.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: 1/ A. A., nar: XX.XX.XXXX, B. XX, XXX XX C., oprávneného: 2/ A. A., D.: XX.XX.XXXX, E. XXXX/XX, XXX XX C., obaja právne zast.: JUDr. Zuzana Karaffová, advokát, Námestie slobody 50, 083 01 Sabinov, IČO:51 669 625, proti povinnému: F. G., D.: XX.XX.XXXX, F. H. XXXX/X, XXX XX C., zast.: PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, o vymoženie nepeňažného plnenia s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Ing. Juraj Korim, súdny exekútor, Exekútorský úrad Vranov nad Topľou, Duklianskych hrdinov 2473, 093 01 Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 409EX 80/23, o sťažnosti povinného proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2830/2022 zo dňa 30.08.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2830/2022 zo dňa 30.08.2023 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 02.11.2022 domáhali na základe exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu prešov sp.zn. 29C/44/2021 zo dňa 22.06.2021, vykonateľný dňa 30.06.2021 (v bodoch 1/, 2/, 3/) (ďalej len „exekučný titul“), od povinného vymoženiu nepeňažného plnenia: 1/ trpieť umiestnenie kanalizačného potrubia na pozemku parcely registra H. I. J.XXXX/XX, druh pozemku záhrada o výmere 381 m² a parcely registra C KN č. XXXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m² zapísané na LV č. XXXXX, katastrálne územie C. v zmysle Geometrického plánu č. 61/2021, vyhotoviteľ GEOKART PREŠOV s.r.o., úradne overený Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor zo dňa 06.05.20210, pod. č. K./2021 v prospech žalobcov; 2/ aby nenakladal, svojvoľne nezasahoval, aby sa zdržal akéhokoľvek konania vo vzťahu ku kanalizačnému potrubiu, okrem iného aj odpojenie kanalizačnej prípojky na pozemku parcely registra C KN č.XXXX/XX, druh pozemku záhrada o výmere 381 m² a parcely registra C KN č. XXXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m² zapísané na LV č. XXXXX, katastrálne územie C. v zmysle Geometrického plánu č. XX/XXXX, vyhotoviteľ GEOKART PREŠOV s.r.o., úradne overený Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor zo dňa 06.05.20210, pod. č. K.- XX/XXXX; 3/ zdržať sa konania, ktoré by bránilo žalobcom vo výkone ich práv súvisiacich s kanalizačným potrubím na pozemku parcely registra C KN J.XXXX/XX, druh pozemku záhrada o výmere 381 m² a parcely registra H. I. J. XXXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m² zapísané na LV č. XXXXX, katastrálne územie C. v zmysle Geometrického plánu J. XX/XXXX, vyhotoviteľ GEOKART PREŠOV s.r.o., úradne overený Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor zo dňa 06.05.2021, pod. č. K./2021 v prospech žalobcov. V návrhu oprávnení uviedli, že „Povinný predmetnú povinnosť uloženú súdom porušil na pojednávaní konanom dňa 26.09.2022 oznámil, že odpojil potrubie na parcele registra C I. C. XXXX/XX, záhrada o výmere 381 a parcele registra C I. C.. XXXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30m², okres Prešov, k.ú. C., čím porušil povinnosť strpieť umiestnenie kanalizačného potrubia a svojvoľne zasiahol do kanalizačného potrubia.“

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril poverením zo dňa 27.01.2023 vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Ing. Juraj Korim, súdny exekútor, Exekútorský úrad Vranov nad Topľou, Duklianskych hrdinov 2473, 093 01 Vranov nad Topľou, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 409EX 80/23.

3. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 48Ek/2830/2022 zo dňa 30.08.2023 exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil (výrok I.), oprávneným ani povinnému nárok na náhradu trov exekúcie nepriznal (výrok II.) a uložil oprávneným povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Jurajovi Korimovi trovy exekútora vo výške 72,00 Eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia (výrok III.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník okrem iného uviedol, že povinný aj oprávnení vo svojich návrhoch uviedli dôvod na zastavenie exekúcie skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený. Súd mal za preukázané že Uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/44/2021 zo dňa 22.06.2021, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/42/2021 zo dňa 04.11.2021, ktorým bola povinnému uložená povinnosť strieť, nenakladať a zdržať sa presne špecifikovaného konania, bolo zrušené Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/24/2023 zo dňa 18.04.2023, právoplatné a vykonateľné dňa 19.05.2023. Súd pre úplnosť dodal, že zrušeniu exekučného titulu predchádzalo zamietnutie žaloby vo veci samej navrhovateľa neodkladného opatrenia, keď Okresný súd Prešov Uznesením sp. zn. 20C/60/2021 zo dňa 26.10.2022 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/8/2023 zo dňa 14.03.2023, žalobu navrhovateľa zamietol. Povinný vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie tento odôvodnil aj tým, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a tiež že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu. Súd dodal, že nakoľko exekučný titul bol zrušený, otázkou ostatných dôvodov na zastavenie exekúcie sa nezaoberal. Súd dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný, nakoľko exekučný titul bol zrušený, a v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. b) v spojení s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku exekúciu v celom rozsahu zastavil. Oprávnení si v návrhu na zastavenie exekúcie uplatnili trovy konania „do času zastavenia exekúcie, ktorá bola vedená dôvodne“. Nakoľko súd mal za preukázané, že exekučný titul bol zrušený z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej navrhovateľa neodkladného opatrenia, a zastavenie exekúcie mu možno pričítať, súd oprávneným ich náhradu nepriznal. Povinný mal vo veci úspech, v návrhu na zastavenie exekúcie si náhradu trov exekúcie neuplatnil, preto súd povinnému ich náhradu nepriznal. Súdny exekútor si trovy exekúcie uplatnil vo výške 72,00 Eur. V otázke rozhodovania o trovách exekúcie súdneho exekútora súd bral do úvahy predovšetkým skutočnosť, že k zrušeniu exekučného titulu došlo na základe zamietnutia žaloby vo veci samej navrhovateľa neodkladného opatrenia, na základe čoho bolo neodkladné opatrenie zrušené. Súd trovy exekútorovi vo výške 60,00 Eur + DPH priznal, nakoľko v čase podania Návrhu povinného exekučný titul zrušený nebol, k jeho zrušeniu došlo až po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, teda nie je dôvod na priznanie trov exekútora vo výške 50% podľa § 22 ods. 2 vyhlášky. Vzhľadom na takto určený skutkový stav súd rozhodol o zaviazaní oprávneného podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku na náhradu paušálnych výdavkov, ktoré patria súdnemu exekútorovi vo výške 60 Eur podľa ustanovenia § 22 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. a na náhradu dane z pridanej hodnoty vo výške 12 Eur.

4. Proti výroku II. uznesenia podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť a uviedol, že v bode 31. uznesenia súd uviedol: „Povinný mal vo veci úspech, v Návrhu na zastavenie exekúcie si náhradu trov exekúcie neuplatnil, preto súd povinnému ich náhradu nepriznal ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.“ S vyššie uvedenou argumentáciou konajúceho súdu nemožno súhlasiť, nakoľko aj z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoKR/27/2021 vyplýva, cit.: „K výroku III. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie nepriznal dlžníkovi náhradu trov konania odvolací súd dodáva nasledovné. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) rozhoduje súd o náhrade trov konania aj bez návrhu, pričom obsah rozhodnutia vyplýva z § 255 Civilného sporového poriadku (právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu). Iba v prípade existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa môže súd podľa § 257 Civilného sporového poriadku nepriznať úspešnej strane právo na náhradu trov konania nie je potrebné stranou sporu v konaní výslovne požadovať, pretože o tomto nároku sa rozhoduje aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP), aplikácia § 216 Civilného sporového poriadku v tomto prípade nie je namieste, pretože toto ustanovenie sa špeciálne týka nárokov žalobcu“. Povinný poukázal na § 255 ods. 1 CSP a uviedol, že súd bez akejkoľvek procesnej aktivity strany konania (povinného), môže rozhodnúť napr. o náhrade za zaplatený súdny poplatok a o výške trov právneho zastúpenia, ktoré vyplývajú zo súdneho spisu (prevzatie a príprava právnej veci, odvolanie a sťažnosť). Platí teda pravidlo, že súd môže

rozhodovať len o výške náhrady tých trov konania, ktoré boli v konaní preukázané, a teda sú z konania pre súd známe. Na základe uvedeného povinný navrhol, aby súd zmenil II. výrok uznesenia tak, že súd povinnému nárok na náhradu trov exekúcie priznáva.

5. Oprávnení vo vyjadrení k sťažnosti povinného poukázali na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku a uviedli, že v exekučnom konaní súd rozhoduje o trovách v zmysle ustanovení Exekučného poriadku, ktorý priznanie náhrady trov konania viaže na návrh povinného. Sám povinný pritom prostredníctvom svojho právneho zástupcu priznal, že návrh na priznanie trov konania opomenul podať, vzhľadom k tomu, že sa riadil ustanoveniami CSP, ktorý upravuje náhradu trov odlišne. Súd správne konšatoval, že povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie náhradu trov exekúcie neuplatnil, preto na ne nemá nárok a súd nemal dôvod povinnému bez návrhu trovy exekúcie priznávať a teda mu ich ani nepriznal. Oprávnení poukázali tiež na to, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v čase, keď tento nebol dôvodný, keďže exekučný titul nebol ešte právoplatne zrušený a teda formálne ešte existoval. Keďže rozhodnutie súdu je vecne správne, oprávnení navrhli, aby súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2830/2022 zo dňa 30.08.2023.

6. Súdny exekútor sa k sťažnosti povinného nevyjadril.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

10. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

11. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 244 CSP rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 9 odôvodnenia tohto rozhodnutia, prihliadajúc aj na strohosť odôvodnenia uznesenia v časti napadnutého

výroku II. uznesenia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia a pre doplnenie argumentácie súdu, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

17. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich. Povinný (tak ako uviedol aj vyšší súdny úradník v sťažnosťou napadnutom uznesení) si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v návrhu na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii povinného, aký nárok voči oprávnenému si uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku povinného, ktorý nebol zo strany samotného povinného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže povinný nenavrhol, v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku) o trovách povinného v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, súd povinnému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. Sudca pritom uvádza, že uvedený záver súdu podporuje aj samotné znenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že povinný má nárok na náhradu trov, ktoré platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie. K dotazu povinného na úpravu náhrady trov v CSP a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoKR/27/2021 súd uvádza, že nie je možné sa stotožniť so záverom právneho zástupcu povinného, kedy o nároku na náhradu týchto trov rozhoduje súd podľa ustanovení Civilného sporového poriadku aj bez návrhu, nakoľko otázka trov konania je dostatočne a primárne upravená v samotnom Exekučnom poriadku, ktorý na rozdiel od Civilného sporového poriadku, obsahuje odlišnú právnu úpravu tejto tematiky. Exekučný poriadok neukladá ex offo povinnosť rozhodovať o trovách konania v prípadoch, kedy rozhoduje o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Okrem iného, platí, že exekučný súd nemá vo svojom postavení zákonnú povinnosť rozhodovať o takom procesnom nároku, ktorý v zásade nebol účastníkmi konania riadne a včas uplatnený. Nakoľko si teda povinný nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd mu ich správne druhým výrokom napadnutého uznesenia nepriznal. Sudca tiež uvádza, že Exekučný poriadok neukladá povinnosť uplatniť si trovy konania preto, že ide o fakultatívnu možnosť, či si nárok na náhradu trov konania od protistrany uplatní alebo nie. Pokiaľ platí základná zásada, že si každý z účastníkov hradí trovy konania sám (podľa ustanovenia § 199b Exekučného poriadku), potom prípadný nárok na ich náhradu od protistrany je možnosťou a nie povinnosťou účastníka konania a zákon takúto povinnosť ukladať nemôže. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak, že sťažnosť povinného proti výroku II. uznesenia sp. zn. 48Ek/2830/2022 zo dňa 30.08.2023 ako nedôvodnú zamietol.

18. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, kdeže neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).